

31999L0004

13.3.1999

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 66/26

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 1999/4/ES
ze dne 22. února 1999
o kávových a cikorkových extraktech**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 100a této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 189b Smlouvy ⁽³⁾, s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 8. prosince 1998,

vzhledem k tomu, že v souladu se závěry zasedání Evropské rady ve dnech 11. a 12. prosince 1992, které byly potvrzeny závěry zasedání Evropské rady v Bruselu ve dnech 10. a 11. prosince 1993, by měly být některé vertikální směrnice týkající se potravin zjednodušeny, aby v nich byly zohledněny pouze základní požadavky, které musí výrobky v jejich působnosti splňovat, aby se mohly volně pohybovat na vnitřním trhu;

vzhledem k tomu, že směrnice Rady 77/436/EHS ze dne 27. června 1977 o sblížení předpisů členských států týkajících se kávových a cikorkových extraktů ⁽⁴⁾ byla odůvodněna skutečností, že rozdíly mezi vnitrostátními právními předpisy o kávových a cikorkových extraktech by mohly vytvořit podmínky pro nekalou hospodářskou soutěž, a tím mohly uvádět spotřebitele v omyl, a přímo tak ovlivňovat vytváření a fungování společného trhu;

vzhledem k tomu, že účelem uvedené směrnice bylo tedy definovat kávové a cikorkové extrakty, stanovit látky, které mohou být přidány v průběhu jejich výroby, stanovit společná pravidla, pokud jde o balení a označování těchto extraktů, a vymezit podmínky, za nichž mohou být použita jednotlivá označení pro některé z těchto výrobků, aby byl zajištěn jejich volný pohyb ve Společenství;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 9.8.1996, s. 24.

⁽²⁾ Úř. věst. C 56, 24.2.1997, s. 20.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 23. října 1997 (Úř. věst. C 339, 10.11.1997, s. 129), společný postoj Rady ze dne 30. dubna 1998 (Úř. věst. C 204, 30.6.1998, s. 25) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 16. září 1998 (Úř. věst. C 313, 12.10.1998, s. 90). Rozhodnutí Rady ze dne 25. ledna 1999. Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 11. února 1999.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 172, 12.7.1977, s. 20. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 1985.

vzhledem k tomu, že směrnice 77/436/EHS musí být uvedena do souladu s obecnými právními předpisy Společenství o potravinách, zejména s právními předpisy o označování a metodách analýzy;

vzhledem k tomu, že Komise zamýšlí navrhnout, aby byla do směrnice 80/232/EHS ⁽⁵⁾ co nejrychleji, a v každém případě do 1. července 2000, zařazena řada jmenovitých hmotností výrobků definovaných touto směrnicí;

vzhledem k tomu, že obecná pravidla pro označování potravin stanovená ve směrnici Rady 79/112/EHS ze dne 18. prosince 1978 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin určených k prodeji konečnému spotřebiteli, jejich obchodní úpravy a související reklamy ⁽⁶⁾, by měla být použitelná s výhradou určitých podmínek;

vzhledem k tomu, že v souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 3b Smlouvy tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jejich cílů;

vzhledem k tomu, že při budoucím přizpůsobování této směrnice obecným předpisům Společenství o potravinách bude Komisi nápomocen Stálý výbor pro potraviny, zřízený rozhodnutím 69/414/EHS ⁽⁷⁾;

vzhledem k tomu, že by neměly být vytvářeny nové překážky volného pohybu, a proto by členské státy neměly přijímat pro dotyčné výrobky vnitrostátní předpisy, které nejsou stanoveny v této směrnici,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice se vztahuje na kávové a cikorkové extrakty definované v příloze.

Tato směrnice se nevztahuje na „café torrefacto soluble“.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 51, 25.2.1980, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 87/356/EHS (Úř. věst. L 192, 11.7.1987, s. 48).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 33, 8.2.1979, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 97/4/ES (Úř. věst. L 43, 14.2.1997, s. 21).

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 291, 19.11.1969, s. 9.

Článek 2

Směrnice 79/112/EHS se vztahuje na výrobky vymezené v příloze za těchto podmínek:

a) obchodní označení uvedená v příloze jsou vyhrazena pouze pro výrobky tam uvedené a musí být při obchodování s nimi použita pro jejich pojmenování. Tato obchodní označení jsou případně doplněna slovy:

— „pasta“ nebo „ve formě pasty“ nebo

— „tekutina“ nebo „v tekuté formě“.

Obchodní označení však mohou být doplněna pojmem „konzentrován“

— v případě výrobku vymezeného v příloze v bodě 1 písm. c) za předpokladu, že obsah sušiny na bázi kávy činí více než 25 % hmotnostních,

— v případě výrobku vymezeného v příloze v bodě 2 písm. c) za předpokladu, že obsah sušiny na bázi cikorky činí více než 45 % hmotnostních;

b) označení na etiketě musí zahrnovat pojem „bez kofeinu“ v případě výrobků vymezených v příloze v bodě 1 za předpokladu, že obsah bezvodého kofeinu v sušině na bázi kávy nepřesáhne 0,3 % hmotnostních. Tento údaj musí být uveden ve stejném zorném poli jako obchodní označení;

c) v případě výrobků vymezených v příloze v bodě 1 písm. c) a v bodě 2 písm. c) musí označení zahrnovat pojmy „s...“, „konzervováno...“, „s přísádkem...“ nebo „praženo s...“ společně s označením nebo označeními použitého druhu nebo druhů cukru.

Tento údaj musí být uveden ve stejném zorném poli jako obchodní označení;

d) označení na etiketě musí v případě výrobků vymezených v příloze v bodech 1 písm. b) a c) udávat minimální obsah sušiny na bázi kávy a v případě výrobků vymezených v příloze v bodě 2 písm. b) a c) minimální obsah sušiny na bázi cikorky. Tento obsah musí být vyjádřen v hmotnostních procentech konečného výrobku.

Článek 3

Pro výrobky vymezené v příloze členské státy nepřijmou vnitrostátní předpisy, které nejsou stanoveny v této směrnici.

Článek 4

Rozhodnutí o uvedení této směrnice do souladu s obecnými předpisy Společenství týkajícími se potravin se přijímají postupem podle článku 5.

Článek 5

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potraviny (dále jen „výbor“) složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

2. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k tomuto návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou stanovenou v čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Hlasům zástupců členských států ve výboru je přidělena váha stanovená v uvedeném článku. Předseda nehlasuje.

Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise Radě neprodleně návrh opatření, která mají být přijata. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada neusnese do tří měsíců ode dne, kdy jí byl návrh předán, přijme navrhovaná opatření Komise.

Článek 6

Směrnice 77/436/EHS se zrušuje s účinkem od 13. září 2000.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 7

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 13. září 2000. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Právní a správní předpisy se uplatňují tak, aby

- povolily uvádění výrobků vymezených v příloze na trh, pokud vyhovují definicím a pravidlům stanoveným v této směrnici, od 13. září 2000,
- zakázaly uvádění výrobků, které nevyhovují této směrnici, na trh od 13. září 2001. Uvádění na trh výrobků, které nevyhovují této směrnici, ale byly označeny před 13. zářím 2001 v souladu se směrnicí 77/436/EHS, je však povoleno do vyčerpání zásob.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí takový odkaz být učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 8

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 9

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 22. února 1999.

Za Evropský parlament

předseda

J. M. GIL-ROBLES

Za Radu

předseda

K.-H. FUNKE

PŘÍLOHA

OBCHODNÍ OZNAČENÍ, DEFINICE A VLASTNOSTI VÝROBKŮ

1. „Kávový extrakt“, „rozpuštný kávový extrakt“, „rozpuštná káva“ nebo „instantní káva“

Koncentrovaný výrobek získaný extrakcí pražených kávových zrn s výhradním použitím vody jako extrakčního činidla a s vyloučením všech postupů hydrolyzy zahrnujících přídavek kyseliny nebo zásady. Kromě nerozpuštných látek, které nelze technicky odstranit, a nerozpuštných olejů pocházejících z kávy smí kávový extrakt obsahovat pouze rozpuštné a aromatické složky kávy. Členské státy zajistí, aby metody k určování obsahu volných a celkových sacharidů v rozpuštné kávě byly v souladu s body 1 a 2 přílohy ke směrnici Rady 85/591/EHS ze dne 20. prosince 1985 o zavedení metod Společenství pro odběr vzorků a analýzu pro sledování potravin určených k lidské spotřebě ⁽¹⁾ a aby byly již nyní nebo co nejdříve ověřeny nebo standardizovány.

Obsah sušiny na bázi kávy musí být:

- a) nejméně 95 % hmotnostních u sušeného kávového extraktu;
- b) od 70 % do 85 % hmotnostních u pasty kávového extraktu;
- c) od 15 % do 55 % hmotnostních u tekutého kávového extraktu.

Kávový extrakt v pevné formě nebo ve formě pasty nesmí obsahovat jiné látky, než které pocházejí z kávy. Tekutý kávový extrakt smí obsahovat pražené nebo nepražené potravinářské cukry v množství nejvýše 12 % hmotnostních.

2. „Cikorkový extrakt“, „rozpuštná cikorka“ nebo „instantní cikorka“

Koncentrovaný výrobek získaný extrakcí pražené cikorky s výhradním použitím vody jako extrakčního činidla a s vyloučením všech postupů hydrolyzy zahrnujících přídavek kyseliny nebo zásady.

„Cikorkou“ se rozumějí kořeny čekanky obecné (*Chicorium intybus L.*), které nebyly použity ve formě „witloof“ (salátové čekanky), jsou dostatečně vycištěny, aby byly usušeny a praženy, a které se obvykle používají pro přípravu nápojů.

Obsah sušiny na bázi cikorky musí být:

- a) nejméně 95 % hmotnostních u sušeného cikorkového extraktu;
- b) od 70 % do 85 % hmotnostních u pasty cikorkového extraktu;
- c) od 25 % do 55 % hmotnostních u tekutého cikorkového extraktu.

Cikorkový extrakt v pevné formě nebo ve formě pasty smí obsahovat jiné látky, než které pocházejí z cikorky, v množství nejvýše 1 % hmotnostních.

Tekutý cikorkový extrakt smí obsahovat pražené nebo nepražené potravinářské cukry v množství nejvýše 35 % hmotnostních.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 372, 31.12.1985, s. 50.